

Oratio dicta a Petro Marso in die ascensionis de immortalitate aie ad reuerendissimū i xpo p̄ez 7 dñm. d. Raphaelē. L. sancti Georgii Cardiale ac sanctissimi dñi n̄ri Pape Camerariuz;

Grecia quōdā Reuerendissime p̄sul alumna virtutū 7 ois discipline fons uberrim⁹ eos qui rei pu. operā nauassent 7 pro cōi utilitate mortē forti anio 7 a natura nūquā degerante dignū subire duxissent āplissimis oratorum p̄conis celebrauit ut 7 p̄mio suo uirt⁹ afficeret 7 ceteri ad illam excitarent quā in optie de sua re pu. deq; hūano genere meritis honestatā cernerēt. p̄clarū hoc grecie institutū nobis qui christiāo noie cēsemur recolēdū ē. quib⁹ nō fortes Lacedemonii ad thermopilas nō atheniēses in campis marathoniis 7 salamine celebrandi pponunt. sed auctor salutis n̄re Iesus christus qui pro oib⁹ genib⁹ 7 nationib⁹ mortalis effect⁹ mortē in sempiternū precipitanit. 7 ad summū bonū uirtutis p̄miū ianuā patefecit. Itaq; tanti mysterii quāuis laudator indignus tñ ut iussis tuis parerē hāc publice oratiūclā habui 7 nō mihi tuo sacraui ut beneficiis in me tuis que magna sunt aliq; pro uirili parte gratiā referre. me quippe Mantuano p̄ncipe orbatū refouens tuozū numero ascripiisti. 7 bene sperare iubēs otū ad bonaz artū studia recolenda tribuisti. quo abuti certe non debeo. Etue igitur felix Reuerendissime p̄sul 7 hoc laboris mei sub te monumentū quodcūq; est 7 tuis auspiciis elucubrātū accipe. nec lectōe tua ducas indignū qd aie rōalis asserit immortalitatē. qua nil nobis debet esse antiquius.

Iesus.

Videntibus illis eleuatus est. 7 nubes suscepit eum ab oculis eorum. Aduū primo. ca. 7 in epla presentis solemnitatis.

Ria sunt hic Beatissimi pontifex. que ingenium uaria 7 sublimi disciplina ornatū ac summa dicendi ubertate p̄ditū. uel maxime cōcuteret. Loci huius in toto orbe celeberrimi summa maiestas aures n̄re castigatissime quibus nil nisi perfectū ingenio ut v̄bis ciceronis eloquētie p̄cipis utar 7 elaboratū industria narrari cōuenit. ip̄a deniq; res que ardua est 7 perdifficilis. sed utatorib⁹ necessaria in p̄mio

habes aie. s. rōnal' immortalitas z excellētia qdā nāq; nubilo ex
 rois obduāi oīpotēi dei mūere abutunt' z se d'generes mox p
 uitate efficiūt quos diuina grā effinxit illustres z sic iter stutis
 qd luxu diffuētib' p'suetudo peccādi vt scribit hierōim' asp
 tum efficit z arduū penit' r'linquētes ad bestias duolunt' z lu
 tū d' qb' p'p'ha sic cecinit hō cū i honore esset nō intellexit cōs
 pat' ē i iustis insipientib' z similis fād' ē illis q' ppter nob' ca
 uedū ē q' diuina reuelatōe i' i' i' eterne felicitatis ignoratiā cau
 sari nō possum'. Auditor q' ppe salutis nrē nō solū v'bis sed es
 tiā re vidētib' discipulis z m're sād' istia claz ad celos iter ondit
 qd' Micheas diuino spiritu afflat' his v'bis p'dixerat. Et ascē
 dit pādēs iter an' e os. Quānis igit' on' hoc imp' lōge virib'g
 me terreat tū b'nianitate v'ra p'clar' hui' sacri p'sess' eruditōe
 ac celesti p'sidio fret' i hoc clarissimoz ingenioz i' teatro q'uis
 nulla pene doct'ia n'lo v'entq; dicēdi lepore subnix' de aie rō
 nalis immortalitate pauc' differā a sacratissima v'gie quā grē fō
 tē necessitas fidelium nouit orōnē auspiciat' meā ei'q; numē z
 opē i'plozatur' celestis nūtiū salutaroz v'surpās pio affēdu bis
 cā Ave Maria. Vidētib' illis elenat' est. zc.

v' Eritatē z arcanū opificiū vniuersi ac redōr' b'niani inge
 niū q'uis p'spicacissimi puris naturalib' p'spici nō poss
 se p'hoz d'iramenta ofiderūt quos antiquas vt numia qdā suspe
 xit z coluit z de aia disputātes i'primis ballucinati sunt. Non
 nulli q' ppe imortales qdē aias esse dixerūt nūq; tū incepisse af
 serētes ac numez quedā ipsaz z in noua corpora migrationez
 posuere. Ita q; nūc in feras q'drupedes nūc i' volatilia nūc in pi
 fces d'iecerunt in hoc p'bercedis syri q' prim' p'hamiū de aioz
 immortalitate disputauit ei'q; discipuli pythagore vanitas fabu
 lat'. Cui' d'lyrū acūmē secut' est plato empedocles aiaz d'imer
 sit in sanguine. Aristozē ne a mulices discipula quā p'fiteba
 tur discederet armoniā esse asseruit. ignē v'o zeno stoicoz prin
 ceps. Aia democriti cōcursu fortuito athomoz efficit. hic v'i
 tatem in puteum penit' d'imersam esse dixit idcirco mirādum
 nō est si illā p' tot annos haurire nō potuit. Desipit oio diceas
 qb' aiaz nom' esse tū i'prudenter affirmās Licero exposis' p'bi

Iosophantiū variis de aia sentētiis inqt hāz sniaz q̄ vā sit de
 aliqs viderit z alibi qm̄ vtracq̄ snia doctissimos habuit aucto-
 res qd̄ certi sit diuini nō pōt. Quidā immortalē esse aiam affir-
 marunt sed vnicā oib⁹ boib⁹ illā tribuentes quo nil pōt exco-
 gitari absurdi⁹. qdā educunt illā d̄ potentia materie ut cetero-
 rum aiantium aias quā sniam vndiq̄ p̄fanā stoliduz p̄coz z ca-
 ro insipida oscitans ille e picur⁹ euomuit quem gentilis phie-
 berenicum z nō boiem sed porcum merito appellabim⁹. **Po-**
 ete aiaz excellentiā platonico illo furoze suspicātes immortali-
 tatem illis qdem sed nō eo mō quo debebāt tribuerunt enrip-
 des q̄ poencam sedat⁹ scenic⁹ phus cognoiat⁹ est aiam huma-
 nā dixit esse deum. z seneca dicens nil aliud est nostra rō q̄ p̄
 diuini spirit⁹ in corp⁹ n̄m̄ immersa quā opinionem ut here-
 ticā dāminat Augustin⁹ his v̄bis. nō aliter audiendi sunt quā
 beretici q̄ animā dūm esse dicunt. nā si sic esset nec in meli⁹ nec
 in pei⁹ labi posset. **Cōfutas** eā z thomas inqt Idem est dei in-
 spirare q̄ spm̄ facere nō de suba sua sed de nibilo Aristotelef
 phoz facile princeps diuersa habuit p̄incipia z sic de immoz-
 talitate anime ul̄ errauit ul̄ ābigu⁹ p̄fecto remāsit cuz vir im-
 mense q̄uis subtilitatis puris naturalib⁹ sine gr̄e splendore
 uteret Idcirco Augustin⁹ q̄ eminentissimo ingenio celos pe-
 netrauit p̄bi inqt nescientes ad quem finem hec essent referen-
 da inter multa q̄ locuti sunt vitati falsa miscuerunt. In libris
 phoz inqt hierōim⁹ nō semp sed aliqñ vasa dei q̄ sunt dogma-
 ta vitatis repp̄iuntur Quāuis anime immortalitatem ut di-
 cebam aliquo modo z confuse concesserint philosophi illam
 tamen puris naturalibus ap̄iori demonstrare non potuerunt
Non igitur rationes nostras illozū commentitiis argumen-
 tationibus confirmare debemus. **Unde** vas electionis z ma-
 gister ecclesie **Paulus** qui non in vmbz aculis philosophoz
 sed in raptu ab istis sensibus in tertio celo a summa veritate in-
 stitutus audiuisset arcana verba que non licet homini loq̄. seq̄
 nō ab hōie accepisse euāgelii sed p̄ reuelationē Iesux p̄i glo-
 rias his v̄bis colosenses mōet videte ne q̄s vos d̄cipiat p̄ phia-
 z inanē fallaciā s̄m̄ traditionē hōim̄ s̄m̄ elem̄ta mūdi z non s̄m̄

xpm qz in ipohitat ois plenitudo diuinitatis corporali. Socrates pfecto sapiētissim⁹ oraclo apollinis iudicat⁹ z illoꝝ sons q eruditi⁹ phati sunt Ab eo. n. oēs phoꝝ alicui⁹ nois discipline manarūt. vsñ hieronim⁹. legite platone aristotele theophrastū xenophōte z reliquos q de socratis fonte manātes diuersis cucurrere flumib⁹. Socrates inq̄ vitatē se ignorare profess⁹ ē cū moritur⁹ d̄ aioꝝ immortalitate disputaret bis x̄bis. virū sit meli⁹ diu immortales sciūt. boiem aut̄ arbitroꝝ scire neminē. quā ppter inq̄t lactāti⁹ necesse ē eis phie sedas alienas esse a vitate q̄a boies erāt q̄ illas p̄stauerūt nec ullū fundamentū aut firmitatē p̄it h̄re q̄ nullis diuinaꝝ vocū fulciunt oraculis. abicite inq̄t leo p̄rifex exosa d̄no mūdane argumēta scie p̄ quā nemo ad cognitionē vitatis potuit puenire. abigat̄ p̄cul terrenaz caligo rōnū z illuante fidei oculo mūdane sapie fun⁹ abscedat diuina ē. n. autoritas cui credi⁹. diuina ē doct̄ia quā seqmur. Mos igit⁹ q̄ xp̄tiane redēq̄ phamur z qb⁹ doct̄ia ē inspirata diuinit⁹ aias rōnales incipe q̄dem z a sumo deo creati eodēq̄ creatōis p̄cto in corp⁹ iā cōpositū infundi asseri⁹ immortalesq̄ esse nō sua essentia hoc. n. dei viuētis pp̄tū est. omne id quippe q̄ est p̄ter deū icēpit aliquādo caducūq̄ ē z momentaneū. gra x̄o z ordiatōe diuina nōnullē res inter quas aie rōnales cōfuant̄ z manēt Magn⁹ ille plato ad veritatē interdū accedēs n̄fam essentiā diuine essentie cōpatā essentiā nō esse asseruit. nec theoz logie n̄re ut mūdane phie incōueniēs est ut aliqd̄ incipiat z nō desinat Credendū ē inq̄t Augustin⁹ firmiterq̄ tenendū q̄ aie nō sunt ab initio create Et scribens ad hieronimū inq̄t immortalis ē aia fm̄ quēdā modum nō enī oī mō sicut deus de quo dictū ē qz solus habet immortalitatē. scripserat hoc ad thimotheū sonora illa tuba z doct̄oz gentiū Paulus his x̄bis. fues mans datum x̄pi quē suis temporib⁹ ostendet beatus z solus potēs rex regum z d̄ns d̄nantium qui solus habet immortalitatē z lucem habitat inaccessibilem Quem locum exponens nicolaus de lyra inquit. sola trinitas habet ex se necesse esse. Omnis autem creatura eo q̄ est de nibilo vertibilis est in nibilum quantum est de se. Omnia inquit Gregorius in nibilum tenderent

nisi omnipotentis dei manu tenerentur. Habitat autem lucem inaccessibilem quoniam nulli creature illius maiestatis immensitas omnino patet. Unde Lactantius alioquin nihil inter deum hominemque differret si consilia et dispositiones illius maiestatis eterne cogitatio a sequeretur humana. Afferimus inquam deum gloriosum non necessario sed contingenter creare animas et quicquid ex nihilo creauit ad extra ut si eius omnipotentie placuerit omnia que inde tanquam a prima causa dependent in nihilum penitus redigantur. Anime rationalis perpetuitatem non per aliquod intrinsecum ipsius esse dicimus. Verum ex ordinatione diuina ut non solum in suis naturalibus perseveret sed propter meritum uel demeritum ita dixerit gloriam sortiatum et penam. Unde veritas per os Ezechielis sic loquitur. Ecce omnes anime mee sunt. anima que peccauerit ipsa morietur. morte. scilicet culpe ac demum gehenne si in peccatis perseverauerit. Philosophi autem ponentes perfectionem nature animam cum suis virtutibus in corpore acquisitis permanere ac eadem studia exercere dixerunt. Quos mantuanus uates secutus est et in hoc uehementer errarunt. Omnis quippe anima uel regni uel perditionis est sitia nec est dandus status neuter in puris naturalibus de dei ordinata potentia. Dionysius ait animas humanas ex bonitate diuina esse consecutas ut sint intellectuales et habeant substantialem uitam indeficientem. Talem anime immortalitatem philosophi non nouerunt. quam profecto nouissent si puris naturalibus quorum excellentia quasi supra hominem predicti erant perspicere potuissent. Idcirco non ab illis pendere sed illos ad ueritatem nostram et catholicum dogma trahere debemus qui non ab homine sed ab eo apud quem sapientia hominis stultitia est et ianua mortis definitur a quo materia eterne interitus approbatur. Distertia nullis ante referata ingenis accepimus. Nos igitur inquit Lactantius certioribus signis eligere possumus ueritatem qui non ancipiti suspitione collegimus sed diuina traditione cognouimus et nobis diuinatione opus iam non est ut Cicero dixerat quibus ueritatem diuinitas ipsa patefecit. In mortalem animam inquit Hieronimus

m^o & post dissolutionē corporis subsistentē pythagoras somni
auit democritus nō credidit In solationē damnatiōis sue so-
crates disputauit in carcere. Hūc autē ind^o p̄sa goibus egipti^o
phān^o belloꝝ feritas & pellitoꝝ turba poploꝝ q̄ mortuoꝝ quō
dā inferijs boies inolabāt stridore suū in dulce crucis frege-
runt melos & toti^o mūdi una uox cristus est. relictis igit^o uanis
phozum syllogismis & caligine tandē mūre celesti discussa er-
rozis aliquas rōes theologie nre cōsentaneas de animoꝝ imor-
talitate in medium afferam^o quas dū bzenūter attingo faciles
aures ut haden^o fecistis p̄bere obsecro Omnis forma corrup-
tioni obnoxia de ipso materie potētia educit. cā q̄ppe corrup-
tōis materia est. animā hō humanā de potētia materie nō edu-
ci phus testat̄ dicens ipsam foris aduenire ac esse diuināz asse-
runt id theologi nri. Unde militantis ecclesie lumen & aquila
uolans sup̄ uniuersa sydera diuus ille Augustinus ait non ex
hiis notis usitatisq; naturis anima facta est quas istis corpore
is sensibus tangim^o. nā ne q; ex terra neq; ex aqua neq; ex igne
ni neq; ex aere neq; ex his omnibus neq; ex aliquibus horum
coniunctis constare animā puto fides etiam nostra sanctissima
non ab agente nullo naturali sed a deo creari ex nihilo asserit &
infundit. Ea insuper essentia que mente q̄ rōe que intellectu p̄-
dita est immortalis habetur atq; perpetua Mens quippe omni-
um sententia immortalis est & id omne quod mente quod rati-
one p̄deditum est deo propinquissimuz esse dicitur Anima ue-
ro humana ratione mente intellectuq; honestata est quod luce
clariū patet Unde scribitur in psalmo Minuisti eum paulo
minus ab angelis ob anime scilicet intellectuue excellentiam &
cicero phus nō ignobilis ac dicendi mgf inquit. al' hoc puidā
sagax multiplex acutū meoꝝ plenū rōis & consilii quē uocam^o
hoiem p̄clara quadā cōditōe generatum esse a deo cōstat solū
est enim ex tot animantiū generibus atq; naturis p̄iceps rōis
& cogitatiois cū cetera sint omnino expertia. qd ē autē nō dicam
in hoie sed i oi celo atq; terra rōe diuini^o q̄ cū p̄fecta est noiā
rite sapia. id. p̄terea quo hō ut diuinū qd opat̄ aut in seipō diui-
ne sortis qd habet deoq; tandē similis quoad fieri pōt efficit

imortale profecto est. **D**ia qppe diuina imortalia sunt at aia hu
 mana ea pte q̄ p̄templat̄ z sapiam opa sua studio z industria tā
 dē p̄sequit̄ id est quo hō ut diuinū quid opatur aut in se diuine
 fortis qd̄ habet deoq̄ tandem similis quō ad hūanis uiribus
 dat̄ euadit igitur talis anima nō caduca nō mortalis sed p̄per
 tua ē z incorruptibilis **I**mortal̄ ē aiā inq̄t̄ augustin⁹ n̄ ea sui
 creatoris similitudine discrepare uideat̄. nō. n. poterat esse ima
 go dei si ullo mortis termino clauderet̄. eternitas beniq̄ acci
 dens p̄petuū z eternū qd̄ p̄z p̄ illud saluatoris ibūt̄ iusti in ui
 tā eternā in qb⁹ sanctissimis d̄bis eternitas subiecti simul z ac
 cidentis exprimit̄. idcirco aiā subiectū ipsi⁹ b̄ritudinis p̄petua
 est. p̄ūne tibi ut hō inq̄t̄ **B**ernardus cogita qualē te fecit deus
 nempe s̄m corp⁹ egregiam creaturā s̄m aiam magis insignem
 rōis p̄ticipē b̄ritudinis eterne capace **I**dcirco religionē soli ca
 pim⁹ inq̄t̄ **L**adanti⁹ ut ex hoc sciam⁹ humanū sp̄m non esse
 mortale q̄ deum qui est imortalis z desiderat z agnoscit. z ali
 bi apparet animā non interire quia deum qui sempitern⁹ est z
 q̄rit z diligit̄ p̄tereo breuitatis causa theologoz̄ p̄claras de ani
 morum imortalitate sententias z augustin⁹ imprimis qui xp̄i
 ani dogmatis magnū est columen z heretice p̄uitatis flagellū
 z ualida securis habet̄ z est p̄tereo sententiā auerrois qui dicit
 animā manere post mortem z finem eius p̄spitatis esse si p̄rio
 motori iungatur. p̄tereo auicennā dicentem **C**um anima liber
 rabitur a corpore z ab accidentibus corporis tunc agenti intel
 ligenti e coniugi poterit in eaq̄ pulchritudinem intelligibilez
 z perennem delectationem inueniet z intelligentiam agentem
 appellat deum **P**terereo **S**alientem scribentem sicut lumen
 solis quod est incorruptibile separatur ab aere z omni oculo
 rum intuitu sine sui corruptione sic z anima sine sui corruptio
 ne separatur a corpore. **P**terereo **P**latonem qui in p̄hedōe ait
 animus purgatus hinc exiens habitabit cum deo z sibi ani
 ma est imortalis z ut arcuerit passiones uel uicta fuerit p̄es
 nabitur uel punietur post hanc uitam. **E**t **L**iceronem in som

nio Scipionis dicentem sic habeto omnibus qui patriam ser-
uauerint iuuerint auxerint certum esse in celo definitum lo-
cum ubi beati eno sempiterno fruantur Pretereo sententia
am Sidimi ad Alexandrum sic scribentis. Nos non sumus
huius mundi incole sed aduene. Nec ita in orbem terrarum
uenimus tanquam in eo consistere libeat Sed transire Pro-
peramus enim ad patriam larem nullis delictorum ponderis
bus pregruati. Pretereo deniq; Xenophontem z alios pe-
ne innumerabiles qui animam esse immortalem asseruerunt.
Fastidium profecto pareret oratio si in re manifesta testibus
non necessariis ueretur. Est enim communis omnium qui raz
tione quoquo modo uti possunt de animorum immortalitate
consensus. Et ego ad auctorem salutis nostre Christum pro-
pero cuius resurrectio z ad celos triumphalis ascensus omnis
ambiguitates de anime immortalitate deq; humani corpo-
ris reformatione dissoluit. Unigenitus liquidem dei filius po-
steritatis Ade in quem peccauerat duram sortem miseratus
Et lapsum nouus Adam z gradus per quem ad ipsum re-
gredi possemus factus est. Et ut uiatoribus ad celestem paz-
triam iter iustitie panderet. Mediatorem itaq; se constituens
ex purissimo immaculate uirginis sanguine carnem sumpsit.
Matrisq; simul z filie quam nouam Deuam merito uenera-
mur z colimus Sacra. i. summa n undiq; thalamam z ab omni
labe peccati etiam originalis diuina gratia preseruatum ut uas
se purissimo celeste illud manna exciperetur habitare ac uerus
homo fieri naturaq; passibilis dignam duxit ut pro reconcili-
anda suo auctori natura que inutilis penitus effecta corruerat
eterno patri hostiam immaculatam offerret. O felicem uirgi-
nis uterum qui uerum hominem portauit z deum in quo hu-
militas in maiestate habitauit z in huilitate maiestas. In
lucem editus dei hominem mediator in stabulo uagiuit z feno-
crudelem sensillimi tyranni persecutionem patitur z fugam.
ouem diu errantem studiose quesiuit ut illam ppriis humeris
referret ad gregem Jordanis fluenta sacrauit ut nos baptismi
lanagore generati ad ueram patriam redire possemus. hama

na diuinaq; opa uicissim exercēs mōtē q; maiora iustitie p̄cepta
 significabat gr̄e legē oib; gētib; z nationib; pmulgandā legi
 fer n̄r latur; ascēdit ut uiatores ad summū illud bonū volūta
 tis n̄re obicdū p; virtutes morū z fidē sp̄e caritatisq; dirigeret. sa
 cramētū eucaristie imo viaticū n̄r m̄ istituuit ut vetus fermentū
 iudaice traditōis noua cōspersio fieret. z ut agnus nō in figura
 sed in x̄itate comederet. z ut deniq; p; cibū quo vet; ille pens
 ceciderat nouus bō ascēderet sacerdotes hui; q; sacramētū m̄
 m̄stros efficit ap̄los p; quos ut in sui memoriā hoc faceret po
 steritate amonuit tande i dēptōis n̄re misterii sumā caritate ce
 lebratur; se uentū in se iudeoz feritātē nō refugit sed p; nob
 dolens post alapas sputa flagella blasphemias h̄is spineā cor
 ronā z litore deformis quo sanati sum; cruce uictorie sue tro
 pheū mortis ille triūphator ascendit z p; crucifigētib; orauit
 ad p̄ez Qui ut nob; documēto esset sp̄m suū i morte cōmēda
 uit. In qua passione singulare miraculū celebratū ē ut s; anime
 gloria nō redūdaret i corp; ut esset passibile subtrada p̄ctōe
 nō soluta vnione. qd. n. s. l. a. ssumpsit nūq; dimisit q̄propter ut
 maximis dolorib; d̄stituta hūanitas de; de; me; ut qd; me de
 reliq;ti exclamauit. **D** inestimabile caritatis dilectionē **D** mirā
 dei omnipotentis misericordiā q; ut suū redimeres filiū tradidisti.
D inestimabile redēptōis benignitatē q; ptātis volūrate nō nar
 tura deitatis p; quā nō poteras nō esse qd; fueras hūilitatē no
 strā suscepisti fact; obediēs p̄ri usq; ad mortē ut illuc vnd; ve
 r; adā cōiurax ceciderat p; obediētiā non; rediret dñiq; ut p;
 te oia noua fierēt. **D** felix culpa q; talē ac tātūz meruit habere
 redēptōzē **D** sinagogā infamē cecā c; lnm̄ i tenebras x̄sum ē
 z ep̄atū nū alter accepit d̄solatio facta c; m̄ cauillatōibus tuis
 scripturaz coricē ut brutū al; odēs tēp; uisitātōis tue nō cog
 nouisti z adhuc durā cernicem erigens quas; tibi aliqui in ma
 ximis b̄ficiis x̄itas exprobrauit abbreuitatis ebdomadi qui
 danielis cessante vnd;ōe sceptrōq; ablato qd; tibi Jacob p̄iat
 cba p̄dixerat catulū illū leonis de tribu Iuda qui trophēum
 crucis ad p̄dam tartareis legiōib; c; torquer; dam ascēdit in
 sepulchro regescentē ut x̄a mors osideret de; suscitauit. non

agnoscis sz omiffa luce pecudib9 effecta hebetioz iteritum fet
taris z tenebras nec misera dispicis corde in circūcifa locum
circūciffionis tue p̄putium occupasse z dum, vesana penitēter
rāre p̄missionis cum lactis z mellis copia expectas fellis ama
ritudinem potas demonum esca efficeris ac tenebras sortiris
eternas Sanguis sanguis ille innocens quem sup te ac filios tu
os efferata suscepisti abboiabilem te mundo effecit z oleuz qđ
ad vsū iā nepharium pfana ingris maximas tibi cōfufiones
offundit ac tenebras. Donuit te **B**aruth p̄beta monuit ne
alteri glōria in tuam z dignitatem genti traderes aliene quod ti
bi iam accidisse stulta nō percipis **C**rist9 ingt **L**eo pontifex q
tenouum z verum reconciliationis sacrificium offrens patri
non in templo cuius iam erat finita reuerentia nec intra septa
ciuitatis ob merituz sui sceleris diruende sed foris crucifixus
est ut veterum uictimarum cessante misterio noua hostia nouo
imponeretur altari z cū x̄pi non templi esset ara sed mundi
Anima christi sanctissima nunq̄ a diuinitate separata patrib9
qui in limbo detinebantur oblectamentum allatura descendit
z diuina claritas undiq̄ r̄fulgēs illis p̄buit padisum quē in cruce
christus latroni p̄miserat z illic non ad penam sed consola
tionem patrum vsq̄ ad horam resurrectionis imozata est. **T**ar
tareisq̄ hostib9 expugnā mortē ut p̄ **E**saia p̄dixerat in sem
piternum p̄cipitauit alserens igit mortis captiuos corpori qđ
angelico ministerio sanguinem resumpserat ope diuinitat9 vni
ta est z glōriam tribuit quod tantis dotibus insignitum clau
le sepulchro resurrexit z primitie dormientium fact9 est x̄pus
Angelus qppe resurgenti domino ianuā nō ap̄nit sed clarum
suscitati p̄buit inditiū p̄pter qđ ingt vas electōis deus exal
tauit illum glōrificato. s. corpore z dedit illi nomen qđ est sup
omne nomen ut. s. christus homo idiomate cōmunicato dicat
deus. Resurrectionem suam x̄pus non distulit ne fides sue di
uinitatis extingueretur que in illo etiam triduo solum reman
sit in virgine z ut immortalitatis anime z corporis reformati
documenta z spem future resurrectionis p̄ebet cuius ipse nō
quantum ad accidētia sed ad essentiam exemplar fieri dignū

duxit. Philosophantium igitur delira acumina Platonice
 ille miles et somnia pythagorea Lullianaque iam facessant. ve
 ram lucem sequamur que nobis in regione umbræ mortis ha
 bitantibus diuina miseratione refuist. Rex noster inquit hiero
 nimus. hodie de inferis triumphator et laureatus exiit nec ca
 didatum officium defuit sed leta cum principe suo omnis bea
 torum turba processit. Post resurrectionem discipulis facta in
 oculis transformatione dux noster ut peregrinus apparens si
 guras interpretatus est et dubitanti thome ut posteros confir
 maret latus palpædum prebuit. Apostolos creauit episcopos
 dicens Ite et predicate euangelium omni creature innuens epi
 scoporum munus et doctrinam in cuius signum eorum capita
 uiridi galero teguntur tanquam luminaria in mundo. Inquit
 Hieronimus lucere debent episcopi ut ex ipsorum adunum lu
 mine incredule mentes errantium ignorantie sue tenebras de
 prebendant. Immensam saluatoris nostri potestatem que in
 eruditos liberalibus disciplinis non peritos grammatica non
 armatos dialectica non rhetorica inflatos piscatores sic confir
 mauit ut eorum retribus ipsos etiam philosophos ceperint et ha
 bens clauem abyssi et cathenam magnam diaboli attrahentem
 manum ligauit ac imbecillum redauit impellentem. Princeps
 quippe Iesu omne genu flectitur celestium terrestrium et infer
 rorum dominici gregis curam apostolorum principi delegauit
 et fidelium ecclesie preposuit. Quam sapientie tue qua pluris
 mum censetur fulget hec sedes regendam. Beatissime Pon
 tificex Tradidit deus et clauis quibus ianua regni celestis bene
 merentibus referatur. Claris uictorius potiti quondam Roma
 ni principes precedentibus captiuorum agminibus et vario ge
 nere ferulorum quibus erarium dirabatur in Capitolium tri
 umphalibus quadrigis uebebantur. Quorum uictorius et pō
 parum spectaculis. Nantuanus ille uates exhilaratus applau
 dens sic intonuit.

Ille triumphata capitolia ad alta corintho.

Victoraget curram cesis insignis actibus.

Triumphalis auctor salutis nre in manu forti hostibus diuicij pstra
ta morte ac prius sub radiati crucis uexillo liberatus non cliui cas
pitulinum equis albis. sed lucidissima nube angelico ministerio
ppata susceptus ut diuinitatem suam et humanitatem uotibus glorie quam stre
nue militauerat honestatam ostenderet ad sedem empyream uidentem
beatus discipulis ex morte oliueti spiritum sanctum missus ascendit. et humani
tatem quam culpa primi peccati depulsa iacebat super choros angelorum exalta
uit. Qui dum humanam conditorem inquit augustinus syderibus importauit
credentibus celum patere posse monstrauit et dum uictorem mortis in ces
lestia eleuauit uictorem eiusdem mortis quem sequimur ostendit. Ascensio
igitur domini catholice fidei confirmatio fuit ut securi potest credere
magis miraculi ipsius donum cuius in peccatis peccissemus effectum cum igitur
aia romana ex gratia ordinationis diuina sit immortalis et ex ratione uite gloriam
fortiat et penam et omnia nobis arcana sunt reuelata diuinitatis ut excu
sationi locus non relinquatur. et auctor salutis nre clare probet exemplum
celestis patrie ianuam reuauerit per uiribus admittendum et nobis ut ibi lau
rum nram in uasis fidelibus recedunt peris moribus et impietate diuina
gratia non fraudem. sed non habet munda reprobis cum quam nobis superni luminis
splendore mundi que luce sequentibus nihil iam est discutientes calcata
voluptate ac ex honestissimo virtutum consensu tamquam meretricia ista
mi ex pudico matronarum cetui explosa. est namque malorum esca ut in
quit plato. illi. n. illecebris humane cupiditates capiunt ut bano
pisces. Sarcinis peccatorum excussis quibus ad aere voraginis gur
gite depressimur. ac fidei clipeo muniti per quam soluamur si christiano
noie ceteri cupimus si eterne felicitatis premium exoptamus si esse christi
coheredes volumus christi uestigis insistamus quod ut inquit apostolus pro nobis
passus est. et ut eius uestigia sequimur exemplum reliquit. Qui reforma
bit corpus humanitatis nre figuratum si merebimur corpori clari
tatis sue ut membra capiti cohereant Caput autem christus est cuius hodie
triumphale ad celos ascensum pio animo recolentes ut sanctis patris gratias
cordibus nostris ifundat oremus. per clare illud in ore spiritus habentes. Te et
go quis sum tuis famulis subueni quos precioso sanguine redemisti
et cum patre ac spiritu sancto regnas in eternum Amen.

Inc. 1245